

49. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J.Popelka

Čtyři stavy vědomí – podstata života (doplnění)

Archetyp znamení Býka

Esence dvanácti významů zvěrokruhu (stručně)

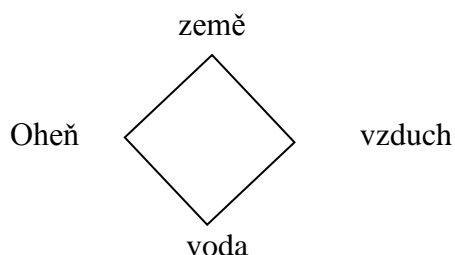
Dům techniky OV-Mar.Hory 2.března 2008

Úvodem: Jelikož někteří lidé nebyli na posledním semináři, tak bych ve stručnosti zopakoval to, co jsme probírali minule a doplnil bych k tomu nějaké detaily. Tyto schůzky, semináře, které zde děláme, nemají jiný cíl než aby pomohly člověku odhalit svoje vlastní, pravé Já. Minule jsem vysvětloval důležitý mechanismus života, který není všeobecně znám, a proto ani těm, kteří zde byli minule, doufám neuškodí, když si to zopakují. Upanišády tvrdí, že málokdo z lidí slyšel o Já a i z těch málo lidí, kteří slyšeli o Já, málokdo pochopil, co Já je. Já musím v tomto bodě (a nejenom v tomto bodě) s Upanišádami souhlasit. Je zabudováno v každém člověku, že instinktivně cítí potřebu hledat něco vyššího. To je instinkt. Problém je v tom, že zde jsou určité síly, které nemají zájem na tom, aby lidé odhalili hlubší podstatu svého života a proto se tyto síly snaží tento základní instinkt, který je v každém z nás, podchytit, podvázat to a odvést ho tam, kde člověk něco vyššího v rámci své bytosti ani najít nemůže. Tím mám na mysli skoro všechny stávající náboženství, které zde jsou momentálně na této planetě a také k tomu přispívá velkým dílem i naše pozemská věda. Kdybychom to zjednodušili, jsou zde takové dvě krajní cesty a to je věda a náboženství, které odvádějí člověka od pravdy. Pokud chce někdo najít nějakou vyšší pravdu, nezbyvá mu nic jiného než pracovat sám, v soukromí a nespolehat se na nikoho ani na nic. Nebudu se bavit o lidech, kteří něco hledají a domnívají se, že něco najdou, a přičemž tito lidé – hledači obcházejí a se míjejí se svým vlastním Já. Každý člověk, který bude upřímně hledat a bude hledat dlouhodobě, může hledat kdekoliv, stejně jednou zjistí, že se k pravdě vůbec nepřiblížil, a že jediná možnost, jak se přiblížit k pravdě a zrealizovat pravdu, je opravdu jediné ta, že se začne člověk zabírat svým vlastním Já. K tomu dojde jednou každý. Z lidí, kteří už opravdu pochopili, že dosáhnout vyšší pravdy znamená – se zabírat svým vlastním Já, málokdo chápe, že když si představíte, že se nacházíte v nějaké místnosti, a víte, že vedle je sousední místnost, ve které se ukrývá pravda, a chcete se do té sousední místnosti dostat, abyste tu pravdu objevili, musíte odemknout dveře do této sousední místnosti. Problém je však ten, že dveře, které nás můžou vpustit do té sousední uzavřené místnosti, nejsou zavřeny jen na jeden zámek, ale jsou zavřeny na čtyři zámky.

Aby každý člověk vstoupil do říše Ducha, či do úrovně, kde může vnímat svoje vyšší pravé Já, si musí uvědomit, že je čtyřnásobně spoután. To si málokdo uvědomuje. Kdyby byl člověk spoután jenom 1x, máme nějakou šanci, pokud budeme správně pracovat, toto jedno spoutání, tento jeden zámek otevřít, ale já říkám, že jsme spoutáni čtyřikrát. A pokud chceme zažívat svoje pravé Já, musíme odemknout všechny čtyři zámky, nestačí odemknout jen jeden, dva či tři. To, jakým způsobem je člověk čtyřnásobně spoután, jsem vysvětloval minule, a myslím si, že ta myšlenka je natolik závažná, že si zaslouží opakování. Proto se dnes znovu k tomu vrátím a ještě bych zdůraznil záležitosti, které souvisí bezprostředně s meditací – se snahou prožívat své vlastní Já. Je úžasné, že zvěrokruh obsahuje všechny tyto nejzákladnější informace, které jsou v člověku a jak se nad tím tak zamýšlím, tak to, co se zde děje v rámci astrotheologie, není nic jiného než snaha znovu vnímat ty úžasné pravdy, které ve zvěrokruhu jsou a snaha tyto pravdy, které se během staletí a tisíciletí vytratily z lidského vědomí a poznání. Věřím, že kdysi zde tyto pravdy byly k dispozici, ale

ztratily se. Nyní si myslím, že vyšší Já mělo znovu potřebu tyto pravdy vytáhnout na světlo Boží.

Když se podíváme do zvěrokruhu, vidíme tam čtyři živly a tři kvality. Dnes se nebudu zabírat třemi kvalitami, ale budu se zabírat pouze čtyřmi živly, protože čtyři živly představují čtyři úrovně vědomí.

Aby vedl člověk plnohodnotný život, nemá jinou šanci, než zažívat všechny tyto čtyři roviny současně. Nesmí být jedna preferovaná a tři jakoby opomíjeny, nesmí být dvě preferovány a dvě opomíjeny, musí být zažívány všechny tyto čtyři roviny současně, a když řeknu současně, je to stejné, jako kdybych řekl – vědomě. Astrologové vůbec neuvažují nad tím, proč, když známe jednotlivá znamení ve zvěrokruhu, každé znamení přísluší určitému živlu (máme znamení ohnivá, zemská, vzdušná a vodní, která jdou za sebou), vodní znamení je následováno ohnivým znaméním, ohnivé znamení je následováno zemským znaméním, zemské znamení je vždycky následováno vzdušným znaméním a vzdušné znamení je následováno opět vodním znaméním...

Voda → oheň → země → vzduch → voda → oheň... atd.

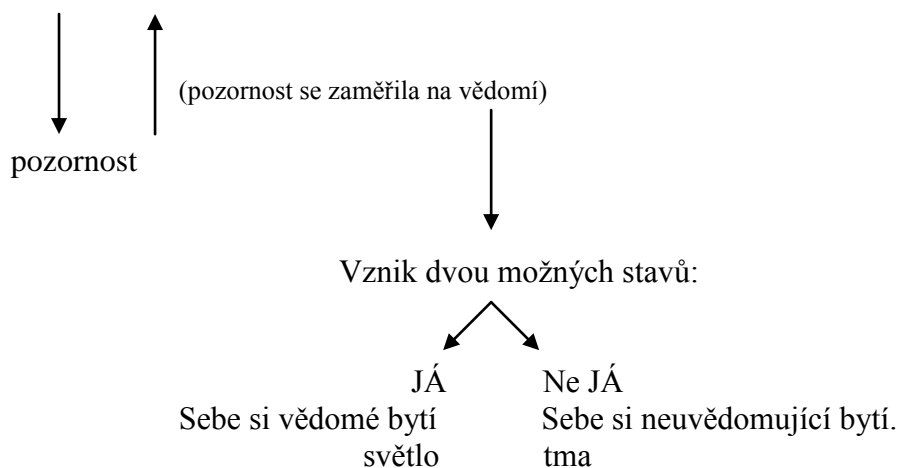
Tento mechanismus se neustále opakuje a není to o tom, že by tyto čtyři živly byly ve zvěrokruhu řazeny tímto způsobem jakoby náhodou, že si to někdo vymyslel. To si nikdo nevymyslel, zvěrokruh je život sám. A právě proto tvrdím, že když člověk začne vyznávat nějaké náboženství a stane se přívržencem nějakého duchovního směru, tak tam vždycky může existovat možnost, že ten, kdo dané náboženství vymyslel, či založil nějaký duchovní směr, by tam mohl zanést nějakou lidskou chybu. Ta možnost tam je. Ale když se podíváte do zvěrokruhu, ten nevymyslel žádný člověk, zvěrokruh je dán životem samým. Jelikož zvěrokruh vyvěrá ze samotného zdroje života, máte bezprostřední možnost, pokud se snažíte zorientovat, co zvěrokruh znamená, mapovat a chápat život opravdu pomocí učení či učitele, kterým je samotný život. A kdo může životu více a lépe rozumět než samotný život.

Základem všeho je stav, kdy se pouze existuje. Prazákladem veškerenstva je stav nebo pocit EXISTUJI. Člověk musí být vnímán, že je určitě jiný než třeba láhev, která stojí na stole, materiál, tvar, obsah je úplně jiný, ale láhev i člověk mají jeden společný faktor: Láhev existuje. Člověk existuje. Slůvko JE je společným faktorem pro cokoliv. Pro některou lidskou mysl může být abstraktní si představit slůvko JE. Ale toto slůvko JE čili bytí je něco, co se dá uchopit prožitkem. Člověk, který bude neustále přemýšlet nad slůvkem JE (nad slůvkem bytí), jednou dojde k poznání, že to není nějaký hypotetický a teoretický stav, ale že to je určitý stav, který lze opravdu prožít. Najednou člověk jako kdyby se odpoutal od svého fyzického, myšlení, citění, a stane se samotnou existencí. Pokud se to někomu podaří, že se sám prožije jako samotná existence, tak zažije obrovské osvobození, protože v té chvíli najednou nemáte žádné potíže, žádné problémy, nic se vás nemůže dotknout. Uvědomujete si, že jste všudypřítomná a nesmrtelná skutečnost, je to velice příjemný stav, nemáte tam žádné problémy, zjistíte, že jste nesmrtelný, zažíváte to jako stav, kdy jste se osvobodili od

veškerých strastí, útrap pozemského života. Celkem chápu, že lidé, kteří tento stav zažili, začnou tento stav velebit, a budou tento stav hlásat jako nejvyšší pravdu.

Toto prvopočáteční nebo předpočáteční bytí v rámci své přirozenosti se začalo aktivovat, v rámci aktivace z tohoto prvopočátečního bytí se vynořila, jak víme, pozornost, to znamená, že pozornost je základní duchovní nástroj, to si málokdo uvědomuje. Pro vás může existovat pouze to, čemu věnujete pozornost. Jestliže něco existuje a vy tomu nevěnujete pozornost, tak jako kdyby to pro vás neexistovalo. Jestliže toto prvopočáteční slůvko JEST - bytí nazveme vědomím, protože to je vědomí, tak toto vědomí, které se trošičku zdynamizovalo a zaktivovalo, z tohoto vědomí něco vystoupilo a to něco byla pozornost. Pozornost jakožto základní duchovní nástroj se chce a musí něčemu věnovat, to je její přirozenost. Ale protože v této chvíli nebylo k dispozici vůbec nic, čemu by se mohla věnovat pozornost, existovalo pouze to, z čeho pozornost vznikla. To znamená, že pozornost vzešla z vědomí – bytí, z prožitku JSEM, a neměla jinou šanci než se obrátit na svůj počáteční zdroj (vědomí) a v té chvíli vznikl nový stav, kdy vědomí jako kdyby ucítilo otázku: Kdo já vlastně jsem? Kým jsem? V té chvíli, když vznikla tato pocitová otázka (nebyla to otázka, která by se dala formulovat myšlenkově), byl to takový intuitivní pocit, který máme každý z nás v sobě, člověk si to neuvědomuje, ale hluboko v nitru každého člověka se vznáší otázka: Kdo vlastně jsem? A tato otázka neustále působí v nitru všech lidí. Oni si to ale neuvědomují dostatečně silně. Jeden myslitel ve středověku v souvislosti s tímto říkal: „**I kdyby se Ježíš Kristus tisíckrát narodil v Betlémě, co by mi to pomohlo, kdyby se Kristus nezrodil v mém srdci.**“ V okamžiku, kdy se pozornost obrátila na svůj zdroj (vědomí) a vznikla intuitivní otázka: Kdo jsem?, přišla odezva: No Já jsem. Když přišla tato odpověď a když vědomí ucítilo, že na otázku Kdo Jsem? si odpovědělo: Já jsem, tak došlo ke stavu, že u tohoto původního vědomí, které nebylo žádným způsobem diferenciované (tam je jen samotná existence, stav JSEM, bytí, není tam žádný rozdíl, žádná polarita, ani světlo, ani tma) došlo k polarizaci, vzniklo světlo a vznikla tma. Světlo symbolizuje toto Já jsem, to znamená uvědomování si sebe – sebevědomí. Tma představuje stav, kdy si sebe neuvědomujete. Můžete existovat, ale nemusíte si sebe uvědomovat. Člověk musí ve svém životě prožít všechny etapy, které zažíval i Bůh, když se vyvíjel.

JEST = VĚDOMÍ

Pozornost se zaměřila na vědomí, protože neměla jinou možnost a v té chvíli, kdy se pozornost obrátila na vědomí a vznikl prožitek Já Jsem, v té chvíli vznikly dva možné stavy: Sebevědomé bytí a druhá alternativa, která připadá v úvahu – sebe si neuvědomující bytí. Je to zajímavé v tom, že tato první polarita, která vznikla v životě, světlo a tma, to ovlivňuje

každého člověka. Všimněte si, jak na váš niterný stav a na to, jak se cítíte, má obrovský dopad, když svítí slunce (když je hodně světla) nebo když je tma. To ovlivňuje každou živou bytost. Když se někoho zeptáte, proč má rád světlo, tak každý odpoví, že to je samo sebou. Pokud je počasí pod mrakem, šero, vyvolává to v člověku ponurou atmosféru, a když svítí sluníčko, hned se cítíte optimističtější, povznešenější, radostnější. Každý se potýká ve svém životě se světlem a tmou. Málokdo ale chápe duchovní pozadí těchto dvou stavů.

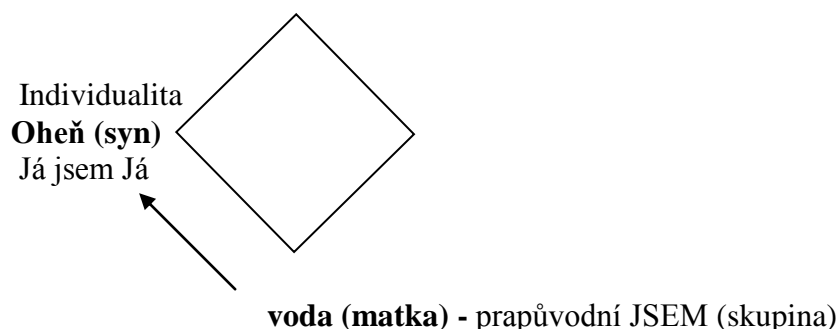
Světlo a tma:

Světlo = stav, kdy si živá bytost sama sebe uvědomuje.

Tma = velice zvláštní stav, kdy sice existujete, jste naživu, ale přitom si sami sebe neuvědomujete. Každý zná zkušenost tmy pomocí spánku. Když spíte, jste sice živá bytost, jinak byste se ráno neprobudili, ale přesto, že jste živá bytost, nemáte vědomí o sobě, čili jste sebe si neuvědomující bytí.

V okamžiku, kdy došlo k tomu, že si bytí začalo sebe sama uvědomovat, byl to pro samotné bytí velice příjemný prožitek, protože si začalo uvědomovat světlo, a bytí začalo toto světlo vnímat jako něco navýsost pozitivního a příjemného. Proto začalo bytí čím dál více věnovat pozornost sobě samému a došlo k tomu, že bytí, které se změnilo na Já Jsem, začalo čím dál více preferovat samotné Já. Došlo k tomu, že slůvko JSEM jako kdyby šlo do pozadí (nebylo ignorováno, ale nemělo v sobě takový půvab jako samotné Já) a tím, jak prvopočáteční bytí se začalo pozorností zabírat čím dál intenzivněji jenom samotným prožitkem Já, toto Jáství se začalo čím dál více zintenzivňovat, což mělo za následek, že to světlo začalo čím dál více nabírat na intenzitě, až v tom nejvrcholnějším prožitku, kdy byl prožitek Jáství vybičován do maxima, kdy bytí zažívalo prožitek Já jsem Já, kdy byla neotřesitelná jistota, že nejsem nikým jiným než samotným Já, došlo k explozi, záblesku neskutečně jasného světla. Toto neskutečně jasné světlo je prožitek Já jsem Já čili prožitek maximálního sebevědomí. V tomto okamžiku došlo k vzniku duchovního Slunce. Proto v nebi andělé vždycky vnímají Boha jakožto Slunce. Když v nebi vidíte Slunce na obloze, každý ví, že v tomto Slunci sídlí zdroj veškerého života. Zdroj tohoto života je živá Bytost, která sídlí v tomto Slunci a která z tohoto Slunce může vystoupit a ukázat se vám v osobní formě.

Chtěl jsem zde vysvětlit to, co probíhalo v Bohu, a proč je voda (ve zvěrokruhu) vždycky následována ohněm. Oheň vznikl z vody:

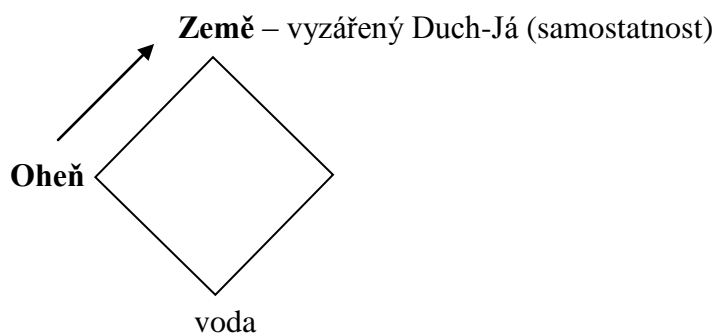

Když řeknete někomu, že oheň vznikl z vody, tak mu to nic neřekne, ale právě vám vysvětlují, co se ukrývá za touto symbolikou. Voda představuje prapůvodní stav, kdy jenom JSTE. Voda sama sebe změnila na stav, neboli na prožitek, kdy si začnete sami sebe uvědomovat (své vlastní Já), nejste tělo, nejste mysl ani emotivita, ale Já jsem Já, přímo tímto Já jsem Já. To je stav, kdy ve vás bude zářit obrovské světlo. Světlo je stav sebevědomí. Čím více jste si sebevědomí, tím jste více světelnější. Když si sami sebe neuvědomujete, jste tím

více tmavší. O tom, jestli je někdo světlý nebo tmavý, nerozhoduje to, co víte nebo nevíte, ale **o vaší světelnosti rozhoduje intenzita, s jakou jste si sebe vědomi**. Když budeme používat slovo Bůh, tak Bůh je stav, kdy si někdo s maximální intenzitou uvědomuje své vlastní Já. A protože sebevědomí (Já jsem Já) je stav, kde je obrovské světlo a teplo, je jasné, že tento stav je symbolizován živlem ohně, protože když řekneme oheň, každý si hned asociuje světlo a teplo. Když někdo řekne v astrologii, že živel ohně je živel energický, který dává energii, to nestačí. Je důležité vědět, že oheň představuje vaše sebevědomí.

Je to obrovský paradox života, že oheň vznikl z živlu vody. Sebevědomí (prožitek Já jsem Já) byl zrozen z prožitku JSEM, ze samotného vědomí. V okamžiku, kdy si Bůh uvědomil své vlastní Já, byl to pro něho neskonale blažený stav, obrovská radost, nadšení, a každý z nás se musí jednou dostat k tomu, že až si začnete uvědomovat své vlastní Já, budete zažívat obrovskou euforii. Paradoxní je to, že to, co něco stvořilo, současně (tento zdroj – matka) se snaží své dítě (oheň) zlikvidovat. Tento symbolismus byl také naznačován, když čtete staré řecké báje a pověsti, kdy tam děti požírají svoje rodiče nebo rodiče požírají svoje děti atd. Existuje takový mechanismus v životě, že jestliže určitá úroveň vědomí plodí jinou úroveň vědomí, současně to, co bylo zplozeno svojí matkou, chce být zničeno, pozřeno. Ale není to v tom, že by zdroj něčeho chtěl své dítě záměrně zničit či mu ublížit, je to opravdu slepá mateřská láska. Jestliže někdo porodí dítě a vidí, jak je to dítě nádherné, chce mít samozřejmě toto dítě u sebe, nechce ho propustit. Je to, jako kdyby matka byla tak nadšena svým synem, že by ho chtěla mít neustále u sebe, a nechce mu dovolit, aby vedlo svůj samostatný život. Není to o tom, že by byl někdo takový úchylák, že si porodí dítě a potom ho chce zničit, ale je to o tom, že něco stvoříte a to, co jste stvořili, je pro vás tak libé, že to chcete neustále tisknout na svoji hrud' a tisknete ho tak silně, že mu ani nedáte prostor, aby se projevil.

Posledně jsem říkal, že voda představuje stav samotného vědomí – prožitek JSEM. To není prožitek myšlený, ale prociťovaný. Právě proto voda vždycky symbolizuje emotivitu. Tyto znalosti mají důležitý význam v meditaci. Málokdo si uvědomuje, že emoce není nic jiného než vědomí určité skupiny. Jestliže prožitek vlastního Já si uvědomuje, že jeho počáteční zdroj se ho snaží pohltnout do sebe zpět a tím pádem mu znemožňuje jeho existenci, tak tento oheň se musí bránit. Jak se může oheň bránit, aby nebyl pohlcen vodou? Brání se tím, že musí ze sebe vyzařovat jinou kvalitu, která je přesně opačná vůči kvalitě, která se ho snaží pozřít. Voda je vědomím skupina, kdežto Země je přesným opakem skupinového vědomí, čili vědomím samostatnosti. Země není nic jiného než hmota, fyzická. Aby naše pravé Já nebylo pohlceno světem emocí, musí ze sebe vyzařovat hmotu:

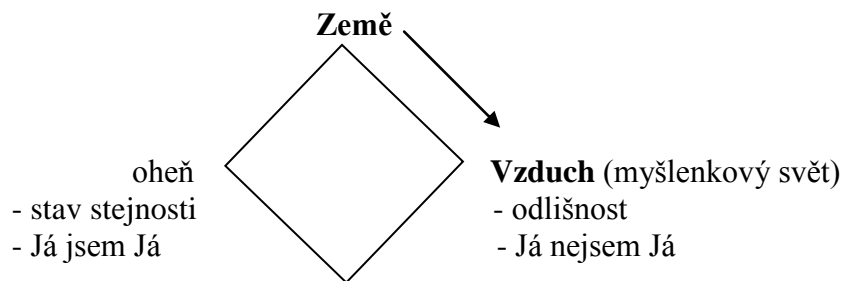

Hmota je vyzářený Duch. Z toho vyplývá, že všechno, co se nachází ve vašich fyzických životech, včetně vašeho těla, vyzařuje vaše Já. Nedělá to nikdo jiný. Pokud se někdo velice ztotožní s hmotou, říkáme tomu, že takový člověk je materialista, a tito lidé popírají existenci nějakého Boha. Materialista v Boha nevěří. Přitom je právě paradox a zde to vidíme, že hmota je vyzářením Boha. Smířte se s tím, že to, co máte na fyzické rovině, je to, co vyzařuje vaše vlastní Já. Člověk by si neměl vůbec stěžovat na to, co zažívá ve hmotě,

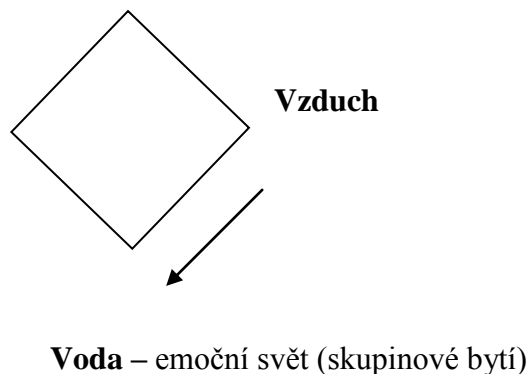
protože hmota je vyzáření vašeho Já. Právě proto i Ježíš říkal: Bez vůle Otce vám nevypadne ani jediný vlas na hlavě. To souvisí s tím, že všechno hmotné je vyzářením našeho vlastního Já. Paradoxně by člověk měl zažívat ne to, proč se mu něco zrovna stalo, ale měl by si říct: Vždyť to vše, všechny události vyzařuji Já. Pokud člověk přijme tuto myšlenku, měl by do jeho života vstoupit větší klid, měl by se usmířit sám se sebou.

Určitý živel existuje proto, protože pomáhá jinému živlu, aby obhájil svoji existenci, kdyby nebyl živel země, tak Jáství (ohně) by bylo pohlceno vodou, která ho stvořila.

Stejný mechanismus, který je mezi vodou a ohněm, platí mezi ohněm a zemí, to znamená, že oheň stvořil zemi, ale protože když Jáství stvořilo hmotný vesmír, tak hmotný vesmír byl tak nádherný, že Jáství stejně tak jako milující maminka, která chce své dítě neustále tisknout na své hrudi, chce zemi strhnout do sebe, jako kdyby ji chtěl v sobě pohltit. Proto, aby země nebyla pohlcena svým zdrojem, i ona se musela bránit a aby nezanikla, musí ze sebe vyzářit jiný živel, který mu pomáhá udržet existenci. Kdyby zde neexistoval vzduch, země by byla pohlcena zpět do ohně.

Země sice stvořila vzduch, což je myšlenkový svět (mysl), takže jestliže hmotný svět stvořil myšlenkový svět, který byl tak krásný, tak zdroj myšlenkového světa se ho opět snažil strhnout do sebe, a aby mysl obstála a nebyla pohlcena do svého zdroje (země) musela stvořit svět emoční.

Tím jsme se dostali do stavu, ze kterého jsme vzešli.

V těchto čtyřech živlech je zakomponován principiální mechanismus, že každý živel je v ohrožení svého života, které spočívá v tom, že každý živel chce být pohlcen jiným živlem, a sice tím, který ho stvořil. A víme proč – protože matka miluje své dítě a tiskne ho k sobě tak, že mu neumožní vlastní život. Právě proto, aby tento živel nebyl pohlcen svým zdrojem, musí vyzařovat jiný živel, který je svou povahou přesně opačný vůči tomu, který se ho snaží pohltit, a tím mu umožňuje obhájit vlastní existenci. Tyto dva mechanismy platí pro každý

živel. Každý živel má živel, který se ho snaží pohltit a proto musí vyzařovat jiný živel, který mu umožňuje obhajovat vlastní existenci. Takový je mechanismus života.

V čem je obrana živlu, který je někým vyzařován, aby se bránil vůči matce: Voda je emoční svět a co to je emoce? Emoce je síla, která se nás snaží spojit s jinou bytostí či skutečností. Nikdo nemůže navázat intimní vztah s jinou bytostí, pokud nevstoupí do hry emoce. Jsou to emoční síly, které nás nutí vytvořit velice silný vztah s jinou živou bytostí. Já si nemůžu říct myšlenkově (i když vlastně můžu), že si vyberu jednoho člověka a s ním budu vést intimní vztah, protože do intimního vztahu vás přinutí vstoupit emoce. Nestačí jen říct, že živel vody je emoční, niterný svět, ale primární, co na vodě je, je to, že je to stav, kdy fungujete v rámci určité skupiny, celku. Emoční energie se vás snaží udržet ve skupinové existenci. Živel vody je skupinové bytí. Proto klasický představitel vodních znamení – Rak představuje rodinu, což je skupinové bytí. Když se vrátíme k prapůvodnímu významu vody – před stvořením, kdy bylo pouze JEST (existence), tak to je ta nejvyšší skupina, protože slůvko JEST platí pro všechno, pro věci, pro nerostnou říši, zvířecí říši, lidskou úroveň. Slovem JEST je podloženo vše. Proto slůvko JEST představuje tu nejvyšší možnou skupinu.

Každá skupina má instinktivní potřebu si ze svého středu vybrat mimořádného jedince, to je zákonitý mechanismus skupiny, jinými slovy. Z vody (samotného vědomí) vzniká oheň (sebevědomí – Já jsem Já). Jestliže emoční svět zrodil Individualitu, současně se tento emoční svět snaží tuto Individualitu zničit. Jak může Individualita obhájit svoji existenci, aby nebyla pohlcena emočním světem? Musí vyzařovat kvalitu, která zneutralizuje tuto gravitační sílu, která bude přesně opačná vůči vodě. Principem vody je skupinová existence. Aby Individualita nebyla pohlcena skupinou, musí ze sebe vyzařovat energii opačnou – samostatnou, oddělenou existenci. Někdo řekne, no, hmota, tělo, fyzicky, ale **fyzicky nemá jiný účel než ten – mít možnost existovat jako samostatná jednotka.** Být nezávislý na zbývajícím celku. V tom je obsaženo tolik potíží, které odnepaměti zažívá lidstvo. Vezměte si tři skutečnosti: Skupina – Individualita – samostatnost. Už v tom je obsaženo, že někdo preferuje kapitalismus, někdo komunismus a těm, co preferují komunismus, vyhovuje stav-žít v rámci skupiny. Tomu, kdo preferuje kapitalismus, vyhovuje žít svobodně a samostatně. A mezitím je Individualita, které nevyhovuje nikdo, ani komunisti, ani kapitalisti. **Individualita by si měla uvědomit, že skupina ji ohrožuje a skrze samostatnost obhájí svoji existenci.** Určitá kvalita něco vytváří, současně se to snaží pohltit zpět, jako matka své dítě a právě proto, aby určitá kvalita přežila, musí ze sebe vyzařovat kvalitu, která je přesně opačná vůči kvalitě, která ji ohrožuje. Skupina stvořila Individualitu a současně ji chce v sobě pohltit, proto musí Individualita vyzařovat opak skupinového bytí, a to je samostatné, nezávislé bytí – fyzicky.

Fyzický svět byl sice stvořen Individualitou, v nejvyšším stupni Bohem, a proto zde říkám, že kdo chce hledat Boha, musí rozvíjet své Ego, protože Bůh je ten největší Egoista, protože Ego = Já. Země byla stvořena Individualitou, která se ji snaží pohltit, a proto musí vyzařovat vzduch, který má přesně opačnou kvalitu vůči ohni. Oheň je stav stejnosti. V ohni se stává všechno jedno. Když řeknu: To je jedno, chci říct: To vyjde nastejno. Oheň z duch. hlediska představuje stav, kdy si živá bytost uvědomuje své vlastní Já. Uvědomit si své Já znamená – dostat se do stavu stejnosti. Já jsem Já – to jsou dvě stejné věci. Pokud si někdo začne uvědomovat své Já – sám sebe, tak najednou budete mít takové prožitky, že když se vás třeba někdo zeptá: Je vesmír ve vztahu k Bohu velký nebo malý? Odpovíte mu: To je jedno. Ve vztahu k vašemu Já je vesmír nekonečně velký a současně je pro něho nekonečně malý. Ve stavu, kdy zažíváte výhradně svoje Já, zjistíte, že jeden atom vám připadá jako nekonečně velký vesmír a současně budete zažívat, že celý vesmír vám připadá jako nekonečně malý atom. Tam je všechno jedno – stalo se jedním.

Osobní zkušenost: V rámci meditace jsem se odhmotnil, zůstal jsem jen ve formě sebevědomí a najednou jsem se rozletěl přes vesmír a současně ve stejný okamžik jsem se smrští do atomu a tak jsem stále pulsoval. Najednou jsem si uvědomil, že existuje někdo, kdo je větší než vesmír a menší než atom. **Pokud se identifikujete s jedním fyzickým tělem, získáváte jednotku velikosti. Atom ve vztahu k vašemu tělu je maličký, a ve vás vzniká pocit, že atom je malý, a vesmír je proti vašemu fyzickému tělu velký, proto máte pocit, že fyzický vesmír je velký. Ale pro vaše Já to vyjde úplně nastejno. Člověk si neuvědomuje, že pocit velikosti a pocit malosti je dán identifikací vaší mysli s lidským tělem.** Co je větší než lidské tělo, vám připadá veliké a co je menší než lidské tělo, vám připadá malé. Ale pro Já je vesmír stejně velký a současně stejně malý. Atom pro Já je stejně velký jako malý. Oheň je stav stejnosti – to je jedno. Jestliže chce oheň pohltit zemi – stav samostatnosti, fyzická, tak jak se může stav samostatnosti bránit vůči ohni? Jedině tím, že bude vyzařovat kvalitu, která je přesně opačná vůči ohni (stejnosti) – vzduch (svět odlišnosti). Mysl je to, že si uvědomujete, že jsou věci navzájem odlišné. Mysl není primárně o tom, (jak si někdo myslí), že něco pochopíte a něčemu porozumíte. To je samozřejmě důležitá funkce mysli, ale primární podstatou mysli je mít možnost zažívat svět odlišnosti.

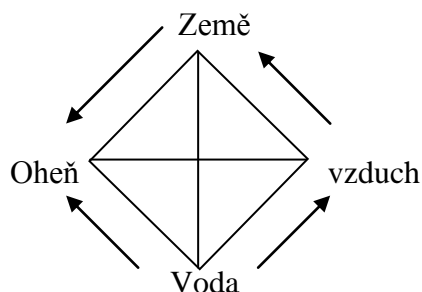
Když to aplikujete na duchovní cestu: Kdyby Bůh zažíval za všech okolností, že Já jsem Já a znal by jen prožitek, že On sám se sebou je ztotožněný, a nic jiného, začal by se nudit, ta počáteční radost by vyprchala. On také potřebuje zažívat stav – Já nejsem Já. Tento prožitek, že Já nejsem Já a jsem odlišný od Sebe, může Bůh zažít jedinečně skrze vzduch – mysl. Kdyby Bůh neměl mysl, neměl by nikdy pocit, že se věci od sebe navzájem odlišují a že dokonce i On není sám sebou, že je od Sebe odlišný. To právě vysvětluje, proč se Duch neobejde bez duše. **Je to naše mysl, která vnímá svoji odlišnost od našeho Já.** Oheň je prožitek Já jsem Já, kdežto skrze mysl máme možnost prožívat Já nejsem Já. Duch potřebuje zažívat prožitek ne že vlastního ztotožnění se sám se sebou, ale Bůh také potřebuje prožitek odlišnosti od Sebe. To i to musí být současně.

Jestliže vzduch (mysl) je vědomí odlišnosti, toto vědomí odlišnosti chce být pohlceno svým zdrojem (zemí), tak aby vědomí odlišnosti nezaniklo, musí ze sebe vyzařovat kvalitu, která bude neutralizovat působení země. Země je vědomím samostatnosti, nezávislosti a opakem je vědomí skupiny (voda – emoce). Díky tomu, že mysl vytváří vědomí skupiny, pomocí vody svět mysli udržuje svoji existenci.

Pokud člověk pořádně pronikne do tohoto mechanismu, myslím, že si může hodně pomoci v prožitku svého vlastního Já. Vysvětlil jsem, proč Bůh (naše pravé Já) potřebuje tyto čtyři existenční roviny:

- emoční svět
- svět vlastního sebevědomí
- fyzický svět
- myšlenkový svět

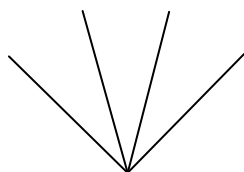
Tyto čtyři roviny se z jedné stránky vzájemně podporují a z druhé stránky si můžou vzájemně podkopávat nohy. To znamená, že na cestě k duchovnímu probuzení je nutno vědět následující: U většiny lidí (protože většina lidí nechápe smysl a podstatu života) došlo k tomu, že matka zvítězila. Jinými slovy: Každý živel má svoji matku, to znamená, že každý živel vzešel z matky, ale současně se matka snaží svého syna pohltit v sobě, proto si každý živel stvoří svého otce, který umožňuje odolat matce. Abyste rozuměli tomu, proč u většiny lidí zvítězila matka. U 90% lidí došlo k tomu, že zvítězil zpětný tah:

90% lidí zažívá skutečnost, že hmota je pohlcena sebevědomím, sebevědomí je pohlceno emotivitou, emotivita je pohlcena mentalitou a mentalita je pohlcena hmotou. To je stav, ve kterém se nachází 90% lidí včetně vás.

Protože se skoro každý v tomto stavu nachází, došlo k tomuto: Máte nějaký vějíř, který se sestává ze čtyř plátků (lístků), ale tím, že u lidí zvítězila matka neboli zpětný tah, to u většiny lidí způsobilo, že tyto čtyři lístky se nechaly vzájemně pohltnout, vějíř zavřete, to znamená, že když všechny tyto čtyři lístky stáhnete k sobě, tak se zažívají jako jedna, jediná skutečnost.

Vějíř:

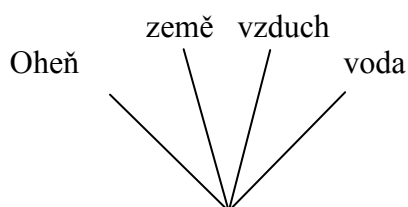

stáhnutý vějíř:

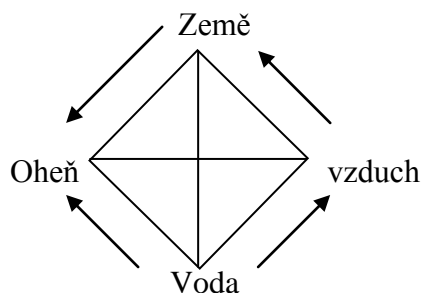
Když se tyto čtyři lístky stáhnou a vzájemně se překryjí, tak tento stav, kdy všechny čtyři roviny jsou zažívány jako jedna a ta samá skutečnost, zažíváte se jako člověk. Vy máte mentalitu, máte emocionalitu, máte fyzično, máte sebevědomí, ale vy to vše zažíváte jakoby jedno a to samé a to z důvodu, protože každý živel se nechal pohltnout svojí matkou.

Aby se člověk duchovně probudil, musíte stav, kdy máte zavřený vějíř, znovu rozevřít na čtyři skutečnosti.

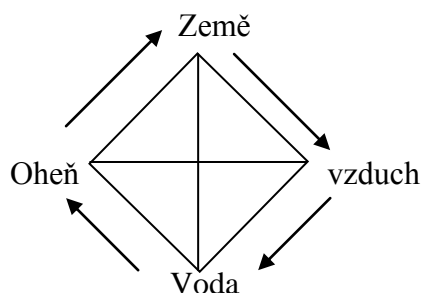

Musíte si uvědomit, že to jsou čtyři samostatné úrovně vědomí, které mají být zažívány všechny čtyři najednou, ale samostatně, ne že se všechny spojí a slíjí v jednu skutečnost. Když rozevřete tyto čtyři lístky, teprve tehdy se stane z člověka Bohočlověk.

Musíme opustit stav pasivity neboli stav zpětného tahu, musíme přijít do jiné fáze, musíme vyvinout směr kupředu. Když se podíváte na tyto čtyři živly: U drtivé většiny lidstva působí zpětný tah:

To má v konečném důsledku za následek to, že všechny tyto čtyři skutečnosti se stáhnou do jedné skutečnosti a jsou zažívány jako jedno a to samé. Člověk musí obrátit toto působení a musí to dělat tak, jak to dělal i samotný Bůh, musí postupovat tímto směrem:

Země neboli hmotný svět nevznikla z hmoty, ale je plozena Jástvím – Duchem. **Veškerá hmota je vyzářena z Ducha**, proto ne že my jsme otroci pozemských okolností, ba naopak, my tyto pozemské okolnosti vytváříme. Vše, co se děje v našem těle a do jakého fyzického prostředí je naše tělo vsazeno, je to, co jste vytvořili vy sami – vaše Já. To je důležité si uvědomit, že hmota je vyzařována z vašeho Já.

Druhý krok: **Vaše mysl je vyzařována z vaší hmoty**. Tady je základní filozofická otázka: Co je prvotní, hmota či vědomí?, takže někdo si to může trošičku jakoby zaměnit, že tím vědomím má na mysli mysl. A kdyby si někdo položil otázku, co je prvotní hmota či mysl?, tak odpověď zní jasně, prvotní je hmota. Jakýkoliv svět myslí je vyzařován ze hmoty. Někdo si může myslet, že mysl stvořila hmotu, ale není to tak. Hmotu tvoří Duch a teprve když Duch stvoří hmotu, teprve hmota vytváří mysl. To je důležité si uvědomit. Že to tak skutečně je, že hmota tvoří mysl, poznáte jednoduše na malém dítěti: Když máte malé dítě, jaká je jeho mentální úroveň? Jako malého dítěte a proč? Protože ta hmota ještě není tak organizovaná, aby mohla mít vyšší mysl. Teprve až de dostane hmota do určitého vývojového stavu, teprve tehdy vyzařuje odpovídající mysl. Právě proto, když Ježíš hovořil o Duchu a duši, tak farizejové říkali, že si mysleli, že Duch a duše je jedno a to samé. A Ježíš jim odpověděl: Vy, kteří byste měli mít tyto věci naprosto jasné, nevíte, že Duch a duše není jedno a to samé, že duše je Duch vyvíjející se z hmoty? A zde nám to živly přesně ukazují, že hmota vyzařuje mysl. Mohli byste mít ve své mysli poznatky, které máte, kdyby vaše fyzické tělo nebylo vsazeno do tohoto pozemského světa? Mysl může vznikat jedině skrze hmotu, hmotné zkušenosti? To, co možná může někoho mást je to, že když vám bude odebráno toto tělo, samozřejmě dostanete v duch. světě jiné tělo, které ale zase začne vyzařovat svoji mysl.

Z toho je závěr: Duch by nikdy nemohl myslet a ani by nemohl mít mysl, kdyby předtím nebylo tělo (hmota). Duch může myslet jedině prostřednictvím těla.

Je to mysl, která ze sebe vyzařuje emotivitu. Kdybyste neměli mysl a nebyli schopni myslet, nemůžete ani zažívat žádné emoční stavy. Z toho vyplývá, že v jakém jste momentálním rozpoložení, vám ukazuje, jak nyní myslíte, pokud se nacházíte v normálním rozpoložení (nemastné – neslané), stejně tak uvažujete (nemastně – neslaně).

Nadále si musíme uvědomit, že je to vaše cítění, které vytváří vaše sebevědomí – prožitek Já jsem Já, kým jsem. **Podle toho, jak cítíte, jaké máte emoce, podle toho zažíváte své Já (patřičné Já).**

Naše Já vyzařuje hmotu.

Hmota vyzařuje mysl.

Mysl vyzařuje emotivitu.

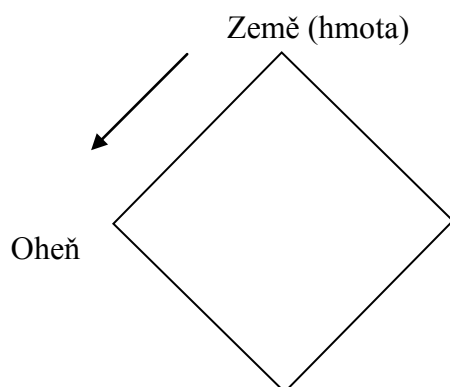
Emotivita vyzařuje naše Já.

Tak by to mělo být, ale ono to tak není.

Zpětný chod u většiny lidí:

Většina lidí to tak nedělá a zažívá to přesně opačně. Snažte se to prožít na sobě, že to tak je. Začneme od hmoty:

1. První řetěz, kterým se člověk spoutává:

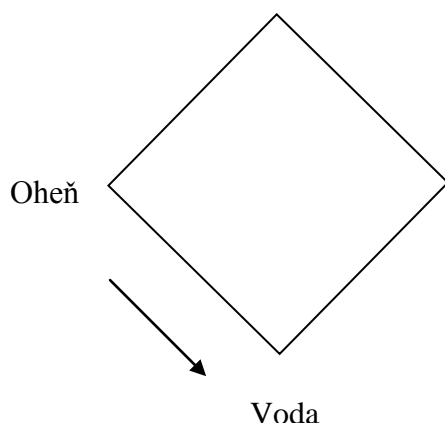

Protože naše fyzické tělo je nám nejbližší a máme ho na své bytosti nejraději, u neškoleného člověka dochází k tomuto zpětnému tahu, že hmota je pohlcena svým zdrojem – ohněm. Jak se to projevuje v našich životech? Když někomu sáhnete na tělo, co ten člověk cítí? Cítí, že Jarda sáhl na mne. U neškoleného člověka je hmota pohlcena Jástvím – sebevědomím. Ten člověk by měl zažívat, že Já jsem Já a tělo je tělo. Když přijde Jarda a sáhne na něho, tak on by měl zažívat: Jarda nesáhl na mne, ale na mé tělo. Ale ten člověk to má tak, že cítí, že Jarda sáhl na něho. To znamená, že Jáství, které toto tělo stvořilo, současně jakoby matka ve své slepé lásce to své děťátko strhla na sebe, připoutala ho k sobě a většina lidí se nachází ve stavu, že jeho tělo je přímo jeho Já. Proto u všeho, co se děje tělu, má člověk pocit, že se to děje mu. Místo toho by měl člověk zažívat: Já tady jsem a pozoruji, co se děje mému tělu. Neustále by měl být člověk ve stavu a nutit se do toho, že Já jsem ten, který není tělem, ale Já jsem ten, který vyzařuje tělo. Správně to má být tak, že oheň vyzařuje hmotu. Ukáži vám, jak oheň vyzařuje hmotu: Když dám ruku na stůl a zvednu ji. Kdo zvedl tu

ruku? Kdo jí dal ten impuls? Já. Jakýkoliv fyzický čin je vyzáření Ducha skrze hmotu, tělo nedělá nic, to vše dělá vaše Já. Ruka si neřekne, že se zvedne, ani mozek si to neřekne, že se má zvednout ruka, to říká vaše Já, a tím, že se ve hmotě odehraje nějaký akt, je to pořád v této posloupnosti, že oheň vyzařuje určitou hmotu, protože i určitý fyzický akt je hmota. Ale u většiny lidí je to tak, že je to spoutané a že všechno hmotné je vnímáno, že to jsem přímo Já. Jsem Já a Já jenom vyvolávám určité situace a ne že jsem přímo ty fyzické situace. To je první řetěz, kterým se člověk spoutává.

2. Druhý řetěz, kterým se člověk spoutává:

Druhy řetěz spočívá v tom, že vaše Já je pohlceno vaší emotivitou:

Tak jako zaniká země a dominuje Já, v tomto případě zaniká Já a dominují emoce. Jinými slovy jsou voda a emotivita naší osobností. Lidská osobnost je soubor a komplex určitých emočních stavů. U neškoleného člověka došlo k tomu, že osobnost pohlcuje jeho vlastní Já. Když nějaká duch. literatura tvrdí, že překážkou na cestě k Bohu je ego, tak to je přesně to, co je tím myšleno. Lidská osobnost pohlcuje vaše Já. Na základě tohoto zpětného tahu, kdy je oheň pohlcen vodou, voda je naše emotivita – osobnost, tak osobnost pohlcuje naše Já. To znamená, že když něco zažíváte, nějaké emoce, máte pocit, že to zažíváte přímo Vy, že jste přímo těmito prožitky. Všimněte si, že lidé velice rádi jí. Mají pocit, že když vytváří emotivitu, že žijí, že jsou přímo touto osobností. To se projevuje mnoha způsoby: Když jdete po ulici, máte pocit, že jdete, už ten pocit, že jdete, vám potlačuje vlastní Já. Ten samotný pocit, že jíte, rozpouští a pohlcuje vaše vlastní Já. Jestliže někdo jde, nejdete Vy, jestliže máte pocit, že jíte, tak Vy nejíte, jí někdo jiný (tělo). Protože vaše Já nejí, ono v první řadě JE. Já jsem. Vaše Já je přímo Já. Jestliže máte pocit, že jíte, utíkáte, tím jste si přestali uvědomovat svoje Já. Já nejí. Měli byste začít zažívat, že jsem sice v jídelně, ale jsem Ten, kdo nejí. Někdo tam je, ale to nejsem Já. Proč lidé velice rádi jí? Protože tímto zabíjejí Já, chtějí mít zabité Já. U takových lidí kraluje jídlo, jejich falešné ego. Proč lidé mohutně sledují TV a vyhledávají nějaké kulturní akce? Tam se evokují nějaké emoční prožitky a tím pádem pohltnou jejich Já, zapomenou na své Já, jejich Já přestane být prožíváno. To je jeden z důležitých mechanismů, když člověk nechá vládnout svým emocím, dominance osobnosti likviduje vaše Já, máte pocit, že když máte určité pocity, že vůbec žijete. Dochází k tomu, že si sebe uvědomujete jakoby bytost, která existuje jen díky tomu, že máte určité pocity. Ale je to přesně naopak. Člověk by si měl uvědomit skutečnou takovou, podle toho, jaké v sobě udržujete pocity, podle toho se začne generovat určité vaše Já, buď to bude falešné já či pravé Já. Člověk by měl neustále vnímat svoji emoční rovinu, protože pořád ve vás je určitá emoční hladina a měl by si uvědomit, že každá emoční úroveň, kvalita v ten samý okamžik vyzařuje

určitě vaše Já a kdyby to lidé věděli, tak pokud by měli zájem zažívat svoje Já, by měli neustále na zřeteli, že musí pracovat se svojí emotivitou. Ne že oni tou emotivitou jsou, ale že jejich emotivita konstituuje je samotné. Lidi svoje Já nechají vtáhnout do emočního světa a mají pocit, že jsou přímo tím pocitem. Když mám plné břicho, to se mám dobře. Ale je to přesně naopak: Podle toho, jaký v sobě udržuji pocit, na základě toho si uvědomuji svoje Já. A když má někdo plné břicho, garantuji vám, že tam vůbec vaše Já nebude. Možná tam bude, ale bude to spíše ne-Já. Člověk by měl proto mít přímý tah a neustále by měl kontrolovat, v jakém je emočním rozpoložení, protože jeho emoční rozpoložení generuje prožitek vašeho Jáství a buď to bude Jáství pravé nebo falešné.

Dotaz posluchače: Jardo a nesklouzneme tímto stálým pozorováním do stavu, který nemám rád, to znamená do stavu bez emocí, jakože teď prožívám emoci a vím, že to není úplně správné, takže jsem ve vleku toho, co si myslím?

J.P.: Oheň je nejintenzivnější prožitek. Voda je emotivita, ale když hovořím o Já, tak je nutno vědět, že voda je emotivita, která je jakoby v určitém stupni neohraničenosti, kdežto Jáství je emotivita, která je zkoncentrovaná, zohniskovaná do jednoho bodu (oheň). To jsou nejintenzivnější prožitky. Pokud se bavím o emocích, to jsou nějaké emoční prožitky, které ještě nemají dostatečnou zahuštěnost, zohniskování. Váš prožitek Já není myšlený stav, je to stav, který se dá jedinečně prožít a právě proto Jáství generuje tvoje emoční rovina, to je stav, který se má zažít. Tento stav nemůžeš myslet, Jáství jsou zkoncentrované, zohniskované emoce. Když si vezmeš chuť na jídlo, tak ta chuť na jídlo ještě nemá to správné ohnisko.

Pokrač. dotazu posluchače: Vim, ale já myslím jinou emoci, o kterém jsem již hovořili: Jsem na horách a cítím se báječně, jsem vysoko, takže to je žádoucí emoce, protože mám blíže k tomu, jak já prožívám sebe, to jídlo je jasné, ale co s touto emocí? Mám se jí bránit?

J.P.: Ano i ne.

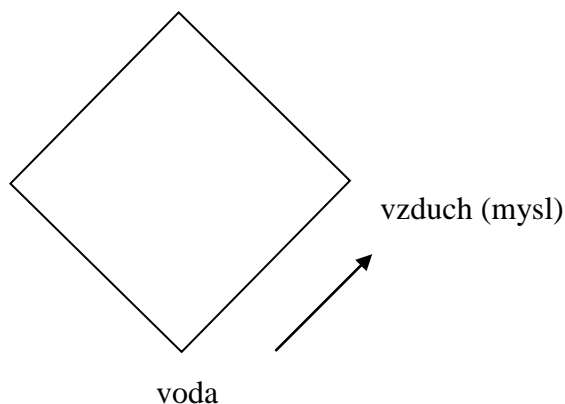
Posluchač: No právě.

J.P.: Bránit se tomu, když jsi na horách a vidíš nádherné hory, Slunce atd., to je samozřejmě příjemný stav, který lidské vědomí povznáší do nějakých vyšších prožitkových rovin, či vibrací, ale ty se musíš bránit tomu, že tuto nádheru začneš spojovat se svým fyzickým, anebo že začneš tuto nádheru spojovat s fyzickým daného prostředí. Když se dostaneš do stavu té nádhery, máš tutéž kvalitu cítit ke svému Já a děkovat Mu za to, že takovou nádheru stvořil. Musíš tu nádheru taky cítit, ale musíš ten prožitek nádhery směřovat k tomu, ze kterého to pramení, ta nádhera nepramení z hmoty, ale veškerá hmota pramení z tvého Já a jestliže ty tu krásu začneš investovat do toho, co bylo samo vyzářeno, a ignoruješ toho, kdo to vyzáruje, tak se ti to jednou vymstí. Máš cítit nějaký ušlechtilý pocit k tomu, z koho tato nádhera vyvěrá. A když začneš tento pocit cítit, o to více se On začne zpřítomňovat v Tobě a zjistíš, že ani nemusíš nikde cestovat, protože ten, kdo to všechno stvořil, je přímo v tobě. On ti potom může dávat přímo na mentální rovině takové krajiny, které tady ani na této planetě neuvidíš. Pokud jedeš někde na hory, tak jsi tam dopravil svoje tělo, aby obrazy skrze oči tvého těla vnikly do tvé mysli. Obrazy vidíš v mysli a ne v těle. Proč používat tělo, aby v tvé mysli byly nějaké obrazy, ale Duch je schopen tu mysl používat hned, skrze jiné, jemnější těla, které v sobě máš.

To je druhý zámek, že u většiny lidí dochází k tomu, že jejich Jáství (prožitek jejich vlastního pravého Já) se utopí v emočním světě. Místo toho, aby lidé vědomě pracovali se svými emocemi jako nástroj, který plodí prožitek pravého Já, tak naopak lidé svět emocí používají k tomu, aby tam svoje Já utopili. Nechají dominovat svoji osobnost, jinými slovy: emoční svět chápou, že je pro ně důležitější než mít sebe sama.

3. řetěz, kterým se člověk spoutává:

Třetí zámek spočívá v tom, že emoční svět je pohlcen myšlenkovým světem.

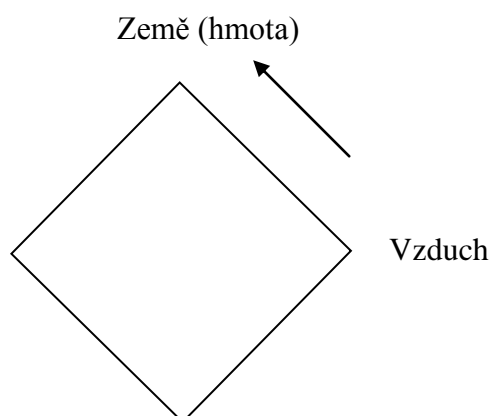
To znamená, že dochází k tomu, že namísto skutečného procesu, kdy mysl vytváří emoční svět, tak zde dochází ke zpětnému tahu a emotivita je pohlcena myslí. Mějte na paměti to duchovní pozadí. Vzduch je vědomí odlišnosti a voda je emoce a vědomí skupiny. Cítění u neškoleného člověka je neustále pohlcováno myšlenkovým světem. Konkrétní projev je: proč chodí davu lidí na fotbal? Chtějí tam zažívat emoce něčeho a současně tam chodí davu (skupina), lidé tam mají pocit, že jsou členem nějaké určité skupiny, chodí tam také pro prožitek skupinové existence, ale v první řadě tam jdou, protože tam zažívají odlišnost, naši a oni. Jeden tým je můj a druhý tým je soupeř. Jdou tam ani ne pro emoce, ale proto, aby si uvědomovali nepřítel, to nejsem Já, on je odlišný ode mne. Svět mysli je vědomím odlišnosti. Degradace, že emotivita je vtahována do mysli, znamená to, že nakonec emoce jsou v konečném důsledku nenávistné, protože tam dominuje vědomí odlišnosti, to jsou moji bratři a ti druzí jsou cizí, nepřátelští a pak už se jede, nadává atd. Emotivita byla pohlcena vědomím odlišnosti. Je to zákonité, protože víceméně dnes když pozorujete lidi kolem sebe, vidíte, že lidé jsou úplně tupí, jsou emočně velmi vychladlí. Dnes málokdo vede nějaký uspokojující harmonický emoční život. Emotivita, osobnost byla pohlcena myslí a dnes lidé všechno prožívají pouze formou myšlenek, protože pořád přemýšlejí o různých věcech, co musí udělat, kde seženou peníze, atd. a osobnost je prožívána jenom ve světě myšlenek. Místo toho, aby si lidé uvědomili, že emoční svět je velmi důležitý, měli by si uvědomovat, že mysl vytváří emotivitu. To znamená, že člověk by se měl neustále pozorovat a myslet, jaké má emoce, v jakém jsem emočním rozpoložení. Pokud nemám příjemné emoční rozpoložení, je to důkaz, že příjemně nemyslím. Když jsem nemastný, neslaný, je to zákonitý důkaz, že nemastně, neslaně myslím. U většiny lidí působí zpětný tah, že osobnost je pohlcena matkou, vzduchem, projeví se to takovým způsobem: Chlapi přece nepláčou, to není žádoucí projevovat city, chovej se rozumně, nesmíš se projevovat emočně. To je další z možností tohoto zpětného tahu. Když muž dokáže projevovat nějakou vroucnost vůči jiné bytosti, tak se na vás každý dívá, jakože jste spadli z Marsu. Většina lidí si zvykla potlačovat svoje emoce, a fungovat pouze na základě mysli.

Když cítění necháte pohltnout myšlením, dochází k úžasné věci: Pokud se nám jedná o nalezení a prožití skutečného Já, říkal jsem, že Já je prožitelné jedině skrze emotivitu. Je to vaše emotivita, která vám umožní prožít vaše Já, ale v okamžiku, kdy svoji emotivitu necháte pohltnout myšlením, už nemáte šanci jako duše zažít své Já. Zažít Boha můžete jedině skrze vaši emotivitu a jestliže ji necháte pohltnout myslí, nemůžete zažít Boha – Já. Každý hledač pravého Já se musí snažit, aby jeho emotivita byla pohlcena a překonána myslí, ale musí se snažit,

aby neustále jeho myšlení generovalo emotivitu. Správné myšlení musí zajišťovat dostatečně intenzivní emoční život a pokud takový život nemáte, to znamená, že buď špatně myslíte anebo je vaše emotivita pohlcena vaší mentalitou. Jsou třeba vědci, kteří budou dělat takové pokusy, které v konečném důsledku ubližují lidem. Nějaký vědec třeba vymyslí nějaké bakteriologické zbraně a protože i když ví, že to bude zabíjet tisíce a miliony lidí, tak mu to vůbec nepřipadá hloupé, protože u takového člověka citění bylo vtaženo do myšlení a jakékoliv myšlení potom ospravedlňuje vše, on nemá vůbec kontrolní vazbu skrze svoje emoce, protože emoce vždycky někomu řeknou, že něco není v pořádku.

4. řetěz, kterým se člověk spoutává:

Čtvrtý mechanismus je, že u lidí je mentalita vtažena do hmoty:

Sami to na sobě zažíváte, všimněte si: Když někdy meditujete, a v rámci meditace přemýšlíte, a pracujete se svojí mentalitou, zkuste si položit otázku, kdo je to ten, kdo myslí. Každý bezděky cítí, že ten, kdo myslí, je ten fyzický člověk. Opravdu toto ztotožnění, kdy mysl je pohlcována zemí, se jednak projevuje tak, že člověk vždycky, když si myslí, že myslí, tak si myslí, že myslí hmota, hmotný člověk a druhá věc, která je také zásadní, je ta, že veškeré myšlení se zaobírá pouze hmotou. Když budete někdy meditovat, zkuste v rámci meditace myslet. Přemýšlejte nad čímkoliv a položte si otázku, kdo je to ten, kdo myslí. První, co vám skočí na mysl je to, že ten, kdo myslí je ten, kterého vnímáte jako svoji fyzickou podobu ve své mysli, takže uvidíte své tělo, svůj tvar, který znáte ze zrcadla. Ale když se na to budete pozorně dívat, ten, kdo myslí, není vaše tělo, ale vaše Já, které myslí prostřednictvím tohoto těla. Přímou ten myslitel už je přímo Bůh. On ale jenom myslí prostřednictvím těla. To je jedna věc. Druhá věc, jak probíhá tato degradace, je o tom, že mysl, která je vyzařována skrze hmotu, zpětným tahem je přinucena k tomu, že ve své mysli se zaobírá primárně hmotnými objekty a hlavně vašim hmotným tělem. Člověk, pokud dopustí, aby jeho mysl byla ovládána hmotou, nemá šanci se dostat přes citění ke svému Já. Když budete kráčet nazpátek tímto zpětným tahem, tak se k Já nelze dostat, k Já se lze dostat jedině opačným způsobem. Je důležité si uvědomit, v jakém stavu se člověk nachází, než začne hledat pravé Já, že země neboli vaše tělo je prožíváno jako Já, vaše Já je vtaženo do vody, pak se prožívá jako osobnost, emoce jsou vztaženy do vzduchu a vaše osobnost je vnímána jako to, že to je přímo myšlením, že není dobré cítit, ale myslet a že vaše mentalita je vtažena do hmoty, to znamená, že si myslíte, že myslí tělo, ale hlavně – vaše mysl se zaobírá jenom hmotnými věcmi (primárně). Uvědomte si, že to v každém z nás je, u někoho méně, u někoho více. My se musíme snažit ten směr obrátit a udržovat se v postoji, že je to vaše Já, kdo hmotu vyzařuje, uvědomit si, že vaše hmota vyzařuje mysl, to znamená, že se to projevuje třeba tak, že když si dáš určitou hmotu, když jedeš na hory, tak hory začnou

vyzařovat určitou mysl. Ve tvé mysli vzniknou nějaké obrazy, většinou příjemné a na základě toho tvoje mysl vyzařuje určité emoční rozpoložení, dostáváš se do určité emoční polohy a teprve v rámci této určité osobní polohy můžeš zažívat nějaké svoje Já.

Když člověk medituje, tak neustále by se měl snažit přemýšlet nad těmito čtyřmi rovinami, protože právě tím, že člověk, když je v tom stavu, že tyto čtyři roviny mu splynou v jedno a to samé a že to zažívá jako jedno a to samé, tak v rámci meditace, kdy dochází k utlumování (pokud meditujete se zavřenýma očima) či zamezení zrakovým vjemům a dochází k utlumení mysli a jestliže se mysl utlumí, utlumí se všechno. Utlumí se emotivita, mysl, utlumí se fyzické vědomí, ale také se utlumí prožitek vašeho Já. Jestliže máte tyto čtyři úrovně vědomí spojené, že se překrývají, tak jestliže během meditace jedna z těchto čtyřech rovin je utlumená, zákonitě se utlumí zbývající tři, protože vy to zažíváte jako jedno a to samé. V rámci meditace musíte zkontrolovat všechny čtyři roviny, že nám jsou k dispozici, to znamená, musíte se zaměřit na to, že tam je vaše Já, musíte si uvědomit, že máte k dispozici fyzické vědomí, musíte si ujistit, že máte schopnost myslet, musíte se ujistit, že máte schopnost cítit. Všechny tyto čtyři roviny tam musíte udržovat během meditace. Musíte myslet na to, že tyto roviny by měly být jako samostatně existující. Je dobré si zkoušet a můžete to dělat zatím jakoby pomocí imaginace, že si sednu a řeknu si: Jsem tady, teď vyzařuji svoje fyzické tělo, zaměřím se na fyzické tělo a na to, že z něho vyzařuje mysl, zaměřím se na to, že mám schopnost myslet a nebudu to ani řešit, kdo myslí, potom si představím, že z této mysli vyzařuje moje schopnost cítit a prožívat emoce a potom, že moje schopnost emočně cítit konstituuje sebevědomí – moje Já. Když si několikrát projevu tento kruh, a zjistím, že všechny tyto čtyři roviny jsou akční, že je mám k dispozici, potom se můžu zaměřit primárně do srdce a snažit se uvědomit si, že v srdci je někdo přítomen a že jsem to Já. Ale když si předtím několikrát toto projedete a aktivujete si tyto čtyři roviny vědomí, které má každý k dispozici, a když si člověk uvědomí, že tam jsou přítomny, a že jsou akční, zjistíte, že potom, když se obrátíte do srdce s tím, že tam chcete zažít svoje vlastní Já, zjistíte, že začnete zažívat mnohem intenzivnější výsledek.

Poznámka k meditaci: Někdy dělá člověk stejné meditační techniky a někdy výsledky prožitku Jáství jsou silnější, někdy jsou slabší. Když jsem to řešil, jak je to možné, že zdánlivě je to stejná technika dává jeden den velice silné prožitky a druhý den prožitky Jáství jsou slabší, zjistil jsem, že pokud ty výsledky nebyly dobré, že zde byla někde jedna degradace z těch čtyř možných – čili zpětný chod. Třeba se mysl nechala vcucnout do hmoty, aniž jsem si to uvědomoval, tak jsem se v rámci meditace zaobíral hmotou ve své mysli. Anebo jsem si nechal vcucnout svoji emotivitu do mysli, a svoji schopnost cítit jsem zaměřil jen na to, co se odehrává v mé mysli. Anebo jsem si nechal své tělo ztotožněné se svým Já. Někde to tam bylo. Na základě tohoto potom ten prožitek není dostatečně intenzivní.

Odvození archetypu znamení Býka

Na předminulém semináři jsme si začali vysvětlovat zvěrokruh, který musíme vnímat jako celek. Vysvětlili jsme si, proč ve zvěrokruhu jsou jednotlivá znamení uspořádána v pořadí tak, jak jsou, to znamená, že začínáme Beranem, pokračujeme Býkem, atd., a řekli jsme si, že to má naprosto logické odůvodnění a že to ani jinak nemůže být, protože zvěrokruh vystihuje mechanismus, pomocí kterého funguje život. Říkal jsem, protože astrologové jsou zvyklí, že se snaží každé znamení hodnotit izolovaně. Nemůžeme žádné znamení, kvalitu, kterou znamení představuje, vnímat jako samostatnou a izolovanou jednotku bez zřetele na zbývajících jedenáct znamení. Chtěl bych dnes, abychom si vzájemně odvodili archetyp znamení Býka. Když budeme číst nějakou standardní astrol. literaturu, budeme číst něco

v tom smyslu, že Býk je člověk, který je hodně orientován na fyzickou rovinu, že se hodně orientuje na peníze, na majetek, že Býk je požitkář a rád si vychutná dobré jídlo, že Býk je velice konzervativní a pokud Býk něco přijme za své vlastní a zvykne si na určitý styl, tak ho těžce opouští, že je nepružný, pomalý, že je to člověk, který je velice klidný, ale sem tam, když se v něm nashromáždí energie, že vylítne a pak to stojí za to. Takové přívlastky se kladou Býku. Chtěl bych, abychom takový přístup ke znamením opustili a abychom každé znamení nehodnotili izolovaně a samostatně, ale **kvalita určitého znamení je dána v návaznosti na zbývajících 11 znamení**. Vyzkoušeli jsem si to předminule u archetypu Berana, takže nebudeme říkat, že Beran je nějaký člověk, který jde hlavou proti zdi, že je to člověk silně individualisticky laděný a jen myslí sám na sebe. Kvalita berana je dána nejenom samotným znamením Berana ale je dána také tím, jaký má Beran poziční vztah k ostatním znamením zvěrokruhu.

Uděláme si kombinaci sedmi základních prvků.

Víme, že ve zvěrokruhu jsou čtyři živly:

Oheň = **Individualita** (být sám sebou)

Země = **nezávislost, samostatnost** (země není kvalita orientovaná primárně na hmotu, protože hmota tu není pro hmotu, ale proto, abychom mohli být nezávislí a samostatní)

Vzduch = **odlišnost** (nestačí říct, že vzduch je primárně mysl – mentální rovina)

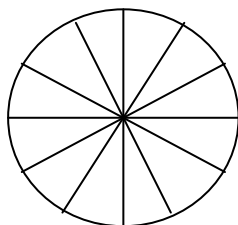
Voda = **skupina** (nestačí říct, že je to emotivita, ale je to potřeba být ve skupině).

Každý z nás má zkušenost s určitou emotivitou, ale už málokdo myslí na to, že když do hry vstoupí emoce, je to o tom, že začne působit nějaká síla, která se mě snaží připoutat k jinému člověku a s tímto člověkem vytvořit nějaký celek, skupinu.

Dále máme tři kvality:

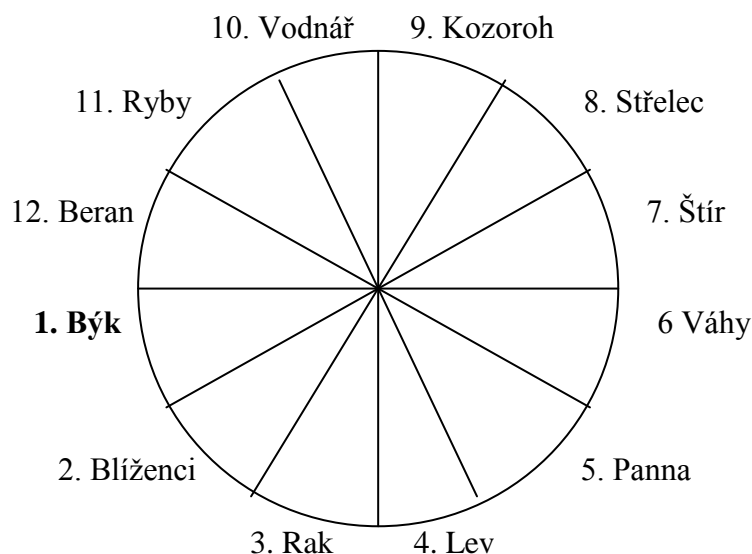
- hlavní (dle astrologie) - **existenční** – **musíte být**
- pevná - **funkční** – **musíte tvořit**
- pohyblivá - **názorová** – **mít nějaké názory, poznání**

Dvanáct znamení zvěrokruhu:

Není dobré, pokud se někdo zaměří, že si vybere v rámci zvěrokruhu jedno znamení a bude popisovat, jaké vlastnosti má znamení Býka, potom se třeba zaměří na znamení Panny a začne vám vysvětlovat, co je charakteristické pro Pannu. Nemůžete tyto jednotlivé znamení hodnotit jakoby odtrženě od kontextu. Pokud chceme pochopit podstatu znamení Býka, musíme ho hodnotit a tato kvalita musí vyvěrat, když ho budeme porovnávat s celým zvěrokruhem. Pokud chceme charakterizovat něco typického a to, jak by se měl vůbec Býk

projevovat, zaměřujeme se na znamení Býka takovým způsobem, že si ho dáme jako první znamení:

Charakterizujeme znamení Býka – číslo 1 – ústřední téma. Druhé znamení v pořadí jsou Blíženci, třetí v pořadí od Býka je Rak, Lev je čtvrté znamení v pořadí atd.

Víme, že jednotlivé pořadí odpovídá kvalitou příslušnému znamení. Jednička odpovídá Beranu, dvojka Býku, trojka Blížencům atd. Jestliže máme číslo jedna, to nám vysvětluje, že jednička má stejnou kvalitu jako Beran a Beran znamená, že hodnotíme specifickou individualitu. Jsem někým, který má nějaký výrazné, typické individuální vlastnosti. V tomto případě hodnotíme individualitu typu Býka. První pořadí nám říká, co by mělo být pro znamení Býka typické.

1 Býk = 1 + Býk

1 = specifická individualita

Býk = zemské znamení, kde je klíčové slovo nezávislost, samostatnost,

= funkční (pevné) znamení, což je o tvorbě

Klíčové pro znamení Býka – nezávislý a samostatný pracovník.

Co by mělo být jako základní rys individuality typu Býka? Je to člověk, který potřebuje pracovat, tvořit nezávisle a samostatně. Archetyp Býka – je to člověk, který má potřebu samostatně pracovat. Říkáme tomu zaměstnání na volné noze.

Zná někdo Býka?

Posluchačka: Mám rodiče Býky.

J.P.: Já znám také několik Býků a můžu potvrdit to typické, jak mi říkal jeden Býk: Já se nikdy nenechám zaměstnat, to radši zemřu hladu. Samozřejmě, že najdete určitě hodně Býků, kteří jsou zaměstnáni v nějaké továrně atd., ale nemusí jim to být vlastní. Pro znamení Býka je typické, že má potřebu věci vytvářet samostatně. To, že samostatnost je nám dána hmotou, je jasné, proto takový člověk bere velký zřetel na hmotné věci, na konkrétní svět, protože z duchovního hlediska samostatnost je nám umožněna pouze tím, že jsme ve hmotě, tím se stáváme samostatnými. Pro znamení Býka by měla být výrazná vlastnost ta, že potřebuje dělat všechno samostatně, je to člověk, který nelibě nese, když je do něčeho nucen, když musí dělat něco pod nějakým nátlakem. To je základní rys Býka.

2 Blíženci = 2 + Blíženci

2 = má ty samé vlastnosti jako znamení, které hodnotíme, je to Býk, který je druhý v pořadí. Dvojka je o tom, že každý člověk má potřebu v určité pracovní oblasti dělat svobodně. Každý člověk je naladěn na to, aby v určité činnosti nebyl ničím omezován.

Blíženci = vzdušné znamení, vzduch je o odlišnosti. Je to pohyblivá (názorová) kvalita, to znamená názor. Podstatou Blíženců je názorově se odlišovat.

Když se podíváme na dvojku, tak v jaké oblasti nechce být omezován Býk?

Druhé znamení od Býka jsou Blíženci. Každý člověk, který zosobňuje samostatného pracovníka, současně nechce být omezován v aktivitách, ve kterých může projevoval názorovou odlišnost. U Býka se jedná o to, že neustále potřebuje takovou práci, ve které se může porovnávat se svými poznatky s jinými lidmi. Ten můj známý Býk, který mi říkal, že by se nenechal nikdy zaměstnat, že by raději zemřel hladem, je člověk, který ve svém volném čase neustále sleduje v TV různé cestopisné kanály, či kanály, kde jsou nějaké historické události, je to člověk, kterého velmi baví dělat (a nikdo ho k tomu nemusí nutit) to, co souvisí se získáváním nějakého myšlenkového poznání. On přesně zná všechna hlavní města všech zemí, jak je to tam velké, kolik je tam obyvatel, má obrovské encyklopedické znalosti.

Poznámka posluchačky: Můj otec má něco podobného, on se zabývá vymýšlením křížovek a sudoku ve svém volném čase a také si tím vydělává.

J.P.: Ano.

První, co je, když budeme takto synteticky a komplexně studovat zvěrokruh, najednou vám začnou padat mýty, které se vytvořily o nějakém znamení. Když budete hodnotit Býka, tak tradiční pohled je, že je konzervativní, když už něco dělá, už to ze setrvačnosti dělá pořád, a nemuseli byste do tohoto vnášet nějakou mentální pružnost. Ale právě u Býka (a to nám říká samotný zvěrokruh) je dvojka o samostatné činnosti, či činnosti, kde člověk nechce být omezován, tak Býk nechce být omezován v činnostech, kdy se může intelektuálně rozvíjet. **Každý Býk má potřebu dělat takové práce a činnosti, kde může projevit, že je na tom názorově jinak a že se svým poznáním odlišuje od ostatních lidí.** Mě to překvapilo, že právě u toho mého známého, který má všeobecný přehled, že je právě ve znamení Býka. Tam bych to neočekával. Ale zvěrokruh skutečně ukazuje, že Býci nechtějí být omezováni v aktivitách, které jim umožňují se myšlenkově rozvíjet. A také jsem si všiml, že ten člověk se velice rád v kontaktu s jinými lidmi projevuje takovou činností, že se baví o různých poznatcích.

3 Rak = 3 + Rak

3 = V astrologii se třetí dům dává vždy do souvislosti se školami, procesy učení, sourozenci, ale třetí dům (3) odpovídá Blížencům, což je názorová odlišnost. Co to je komunikace? Nemůžete s někým komunikovat, pokud máte na vše stejný názor, potom se vůbec nemusíte spolu bavit. Komunikace a jakýkoliv proces vyučování je o tom, že se setkají dva lidé a každý má jiné znalosti a jiný názor.

Rak = emoční (skupinové) bytí.

O čem má potřebu komunikovat člověk, který má potřebu dělat vše nezávisle a samostatně (Býk)? Kde se snaží názorově odlišovat od ostatních lidí? Na jaké téma bude v první řadě diskutovat? Na téma Raka. Je logické, že člověk, který má potřebu fungovat samostatně, v první řadě má potřebu si vyměňovat informace a komunikovat s jinými lidmi a názorově se lišit v jeho představě o skupinovém bytí. Někdo by řekl, že takový Býk bude v první řadě mluvit o rodině. Ale ve své podstatě to je o tom, že **jestliže má někdo bytostně**

potřebu v životě fungovat svobodně a nezávisle, tak o čem on bude v první řadě diskutovat a polemizovat? O své představě, jak má vypadat skupinový život.

4 Lev = 4 + Lev

4 = odpovídá znamení Raka, proto se říká, že je to domov a rodina. 4 v horoskopu vám ukazuje (jak tvrdím), jakou kvalitu chcete prožívat, když jste členem určité skupiny. 4 vám říká, která skupina vás přitáhne a ve které skupině se budete cítit dobře.

Lev = ohnivé znamení, Individualita – být sám sebou, a je to pevná (funkční) kvalita – je to o tvoření. Základní podstatou Lva je to, že tvoříte tak, aby to bylo v souladu s vámi samotnými. Je to o tom – dělat si věci podle sebe sama.

Jakou má představu samostatný pracovník, Býk, do jaké rodiny se chce začlenit?

Odpověď posluchačky. Kde si bude moci dělat, co chce.

J.P.. Tak. Jestliže Býk je samostatný pracovník, tak si představte, že jste člověk, který má potřebu všechno dělat svobodně, že budete mít takovou práci, že si určíte, kdy začnete pracovat, kdy skončíte, že ten pracovní či tvůrčí proces máte plně pod svojí kontrolou. A člověk, který si chce všechno dělat a organizovat sám, ale současně musí být zařazen do určité skupiny, symbolicky do určité rodiny, tak co on očekává, že mu ta skupina (či rodina) umožní? Aspekt Lva. Má to logiku: Samostatný pracovník – Býk, pokud ho chcete zatáhnout do určitého kolektivu, tak mu bude vyhovovat jen takový kolektiv, kde si bude dělat věci podle sebe a které ho baví.

5 Panna = 5 + Panna

5 = Pátý dům má tu samou kvalitu jako znamení Lva. Lev je o tom, že si dělám věci podle sebe, dělám takové činnosti, že mám pocit, že to je přesně činnost, pro kterou jsem se narodil. 5 znamená: Jaká činnost je dotyčnému člověku vlastní.

Panna = zemské znamení, nezávislost, samostatnost, je to pohyblivá kvalita – názor, poznání. Základním význame Panny je svoboda poznávání, vytváření si svých vlastních názorů a tyto názory svobodně sdělovat a vyjadřovat.

Pátý dům nám říká, která činnost samostatnému pracovníkovi nejlépe vyhovuje. A to je Panna. Samostatný pracovník (Býk) cítí, že je to taková činnost, která mu umožňuje svobodně projevoval své názory. Býk cítí takovou činnost, která je mu šitá na míru, kdy může samostatně a svobodně poznávat a kde může svobodně projevoval své názory.

6 Váhy = 6 + Váhy

6 = šestý dům je v astrologii chápán jako dům nemoci, služby, ale v podstatě šestý dům je o tom, že každý člověk si přišel něco svobodně pochopit a svobodně se něco naučit. Šestý dům nám říká, v které oblasti chce mít volný prostor k poznávání.

Váhy = v klasické astrologii znamená manželství a partnerství. Obecně je to možnost být v kontaktu s odlišnými lidmi.

Člověk, který má potřebu fungovat v životě samostatně, chce mít volný prostor, co se týče poznávání, v kvalitě Vah. Znamení Býka má potřebu prodělávat svobodné zkušenosti v kontaktu s jinými lidmi. Takovému člověku může velice vyhovovat, když se může kontaktovat s jinými lidmi a bude mít možnost poznávat kvalitu těchto odlišných bytostí. V praktickém životě by se to mohlo projevit i tak, že takový člověk bude hodně promiskuitní, protože má potřebu být neomezován, co se týče poznávání různých lidí. Může tam být potřeba často měnit partnery.

7 – Štír = 7 + Štír

7 = Sedmička nám říká, s jakými lidmi člověk rád vstupuje do kontaktu a s jakými lidmi chce člověk poznávat nějakou odlišnost. Je třeba tomu rozumět tak, a uvědomuji si, jak lidská slova jsou zavádějící. Jestliže někým jste a zosobňujete nějakou specifickou kvalitu, kterou už nezosobňuje nikdo jiný, tak se o takovém člověku řekne, že je jedinečný. A nyní řeknu jiné slovo: Výjimečný. Je to stejné nebo ne? Není. A ptám se: Chce být každý z vás jedinečný? To je přirozená potřeba každého člověka (měla by být). Být jedinečný znamená, že jsi sám sebou. A kdo by nechtěl být sám sebou? Nebo chcete prožívat život někoho jiného? Každý chce prožívat svůj život.

Štír = skupinová práce.

Jestliže je někdo jedinečný, tak v čem je jedinečnost Býka? Je to člověk, který bytostně cítí, že je člověkem, který má potřebu svobodně tvořit, že potřebuje ke svobodě tvorby nezávislost, svobodu, v tom je jeho jedinečnost. A opakem jedinečnosti je výjimečnost. Jestliže jsem jedinečný, nechci zdůraznit před jinými lidmi, že jsem výjimečný? A i kdybych to nechtěl zdůraznit, tak stejně výjimečný budu a lidé mne tak budou vnímat. Když já cítím, že jsem v životě opravdu sám sebou, já to cítím sám v sobě, že jsem jedinečný, ale ve vztahu k jiným lidem se to projevuje tak, že mne začínají vnímat jako že jsem výjimečný, ale současně ne že jenom oni mne vnímají, že jsem výjimečný, ale i já mám potřebu lidem ukázat, že jsem výjimečný. Každý člověk se chce jevit (když ne všem) aspoň některým lidem, že je výjimečný. Nemáte tu potřebu?

Odpověď posluchačky. Zoufalou.

J.P.: Máš tu potřebu?

Posluchačka. Ano.

J.P.: V které kvalitě samostatný pracovník (Býk) chce projevit svoji výjimečnost?

Posluchačka. Ve skupinové práci.

J.P.: Tak. Ve Štíru. To znamená, že Štír je přesný opak znamení Býka. Býk je samostatná práce, kdežto Štír je skupinová práce, což je proces, na kterém se podílí určitá skupina či více lidí. Samostatný pracovník má silnou potřebu, když je nějaká pracovní skupina, aby on v rámci té pracovní skupiny projevoval svoji výjimečnost. A jak on tuto výjimečnost může projevit? Tím, že ukáže lidem, že je bytost, která je schopna pracovat samostatně. Právě proto každý člověk, který má tendenci fungovat jako samostatná a svobodná bytost, je automaticky přitahován k lidem, kteří inklinují pro život v rámci skupiny, a právě Býk chce v tomto prostředí projevoval svoji výjimečnost, to znamená, že tato výjimečnost se bude projevovat tím, že jsem člověk, který pracuje samostatně a ne ve skupině. Právě opaky se přitahují. On chce projevit, že má úplně jinou představu, jak se má ve skupině pracovat. A proč? Protože když tento člověk přitahuje k sobě partnery, kteří mají představu o tom, že život má probíhat o tom, že to bude skupinová práce a že všechno máme dělat společně, samozřejmě on zpětnou vazbou si začne uvědomovat sám sebe. O to více si začne uvědomovat, že je mu bližší pracovat jako samostatná bytost. Což vám už dokumentuje následující pozice, protože osmička má stejnou kvalitu jako Štír:

8 – Střelec = 8 + Střelec

8 = Osmý dům nám říká, jakou činnost chcete dělat v rámci skupiny.

Střelec = Individualita, být sám sebou, je to pohyblivé znamení, názor.

Když se samostatný pracovník či člověk, který má potřebu pracovat v životě samostatně, octne ve skupině, tak jak on v té skupině chce pracovat?

Posluchačka: Tak, že může vyjádřit svůj vlastní názor.

J.P.: Střelec je – mít svůj vlastní názor, to znamená, že pokud chcete samostatného pracovníka dostat a přinutit ho, aby pracoval v rámci skupiny, tak on vstoupí pouze do takové skupiny, či se bude ochotně pracovně angažovat pouze v takové skupině, která mu umožní vyjadřovat jeho individuální názory. Pokud dáte Býka do skupiny, či rodiny, a pokud tato rodina člověku neumožňuje vyjadřovat jeho vlastní názory, tak on se tam nebude cítit dobře.

9 – Kozoroh = 9 + Kozoroh

9 = tradičně znamená náboženství, filozofii, ale každý má svoje náboženství, svoji filozofii, to znamená, že každý člověk má názory, které jsou jeho vlastní, své vlastní ideje.

Kozoroh = svobodná existence.

S kterými názory se Býk ztotožňuje? Co je jeho filozofie? Co je jeho vlastní názor? To je Kozoroh. Samostatný pracovník bude vyznávat filozofii, že základ je – být a existovat jako svobodná bytost. To je jeho filozofie. Chci, ať to člověk vidí takto komplexně poskládáno, že když má někdo přesvědčení, či filozofii, že nejdůležitější je svoboda, je vám jasné, že když má sedmý dům ve Štíru a Štír je skupinová práce, tak to není o tom, že by mu vyhovovali partneři, kteří jsou zaměřeni na nějaké skupinové aktivity, když přece on sám touží po svobodě. Pokud on je vtažen k partnerům, kteří mají tendenci všechno dělat společně, je mezi takovými partnery proto, aby ukázal, že v této kvalitě je výjimečný, protože on jim ukáže, že mu daleko více vyhovuje působit samostatně.

10 – Vodnář = 10 + Vodnář

10 – Desátý dům nám ukazuje, jak se chcete projevat v tomto reálném světě. Jinými slovy: V čem nechcete být existenčně omezovali.

Vodnář = vzdušné znamení, odlišnost, pevné znamení = tvořivost. Každý člověk má potřebu tvořit odlišným způsobem. Každý člověk chce být svým způsobem rebel a chce dělat věci jinak než jak je dělají ostatní.

Pokud je někdo individualita, to je člověk, který má potřebu pracovat samostatně (Býk), tak co bude chtít projevit takový člověk ve svém fyzickém bytí? Před světem se chce projevit tak, že bude dělat věci jinak než to dělají ostatní. Býk by měl být navenek rebel! On chce před světem ukázat, že má schopnost dělat věci novým, odlišným způsobem. Každá svobodně tvořící bytost se chce před světem projevit jakožto někdo, kdo má potřebu se svou činností neustále odlišovat od ostatních.

11 - Ryby = 11 + Ryby

11 = ukazuje, pomocí které kvality chce člověk vyjadřovat a se odlišně projevat nějakou činností. V astrologii se jedenáctý dům popisovat jako dům přátel.

Ryby = vodní znamení, což je skupina a je to pohyblivé znamení, což je názor. Když si zkombinujete tyto dvě slova – podstatou znamení ryb je skupinový názor. Když někdo říkal, že Ryby jsou kolektivní nevědomí, má svým způsobem pravdu. Kolektivní nevědomí je nějaký názor, který zastává určitá skupina.

Pro Býka by měli být nejlepší přátelé Ryby, když to řeknu v intencích tradiční astrologie. Jedenáctka nám říká, v které kvalitě se chce Býk odlišovat nějakou činností. Vcítte se do člověka, který na prvním místě má potřebu být nezávislý, svobodný, samostatný. To je jeho nosné téma, které on zastává, to znamená, jestliže on bude dělat věci, aby se odlišil, tak kde to bude projevovat, v které oblasti se chce svojí činností odlišit od ostatních? Od těch, kteří zastávají názor stáda. Jestliže Ryby jsou skupinový názor, právě v této oblasti Býk má potřebu

se odlišovat, bude dělat věci tak, aby ukázal, že on všeobecně panující názor neuznává. To znamená, když to vezmeme konkrétně: Jestliže všichni budou zastávat názor, že se musí v neděli chodit do kostela, tak Býk právě bude dělat věci úplně jinak než oni, takže do kostela chodit nebude. A někdo by mohl říct: Aha, tak Býk je materialista. Ale on není materialista, Býk je o to, že chce dělat věci jinak, a to v oblasti, kde je nějaký stádovitý názor. Když on uvidí nějakou ideu, názor, který zastává většina lidí, tak právě v této oblasti se bude snažit být odlišný, tím, co bude dělat.

12 – Beran = 12 + Beran

12 – skupinový názor.

Beran = Individualita. Každý člověk je neopakovatelná bytost.

Když chcete samostatnou bytost dostat do nějaké skupiny, rodiny, je jasné, že jestliže je někdo založením jako samostatná bytost, že to asi není pro něho jednoduché žít ve skupině, že. Ale pokud už chcete svobodného člověka dostat a přinutit, aby fungoval v rámci nějaké skupiny, tak jaký ta skupina musí zastávat názor? Názor Berana. Pokud je někdo laděn jako svobodně konající bytost (Býk) a má se octnout ve skupině, tak mu bude vyhovovat jediné taková skupina, která bude zastávat názor, že všichni jsme neopakovatelné individuality. A pokud on bude v rámci nějaké skupiny, která právě chce potírat individualitu, bude chtít z takové skupiny utéct a třeba odejde z rodiny či opustí tu skupinu.

Nemůžeme určitou kvalitu hodnotit jakoby vytrženou z kontextu. Určitá kvalita, pokud ji chceme hodnotit komplexně, musíte sledovat, jak jsou umístěna ostatní znamení vůči tomuto znamení. Např. u Býka musíme sledovat, že druhé v pořadí je Blíženec, třetí v pořadí je Rak, atd. Kombinujeme primární základní významy. Zpočátku to bude o tom, že to budou jednoduché kombinace, ale člověk musí začít jednoduše, musí najít v sobě sílu kombinovat tyto významy.

Individualita, nezávislost, odlišnost, skupina, to jsou čtyři základní významy. Být, tvořit názor (poznání), to jsou další tři významy.

Esence dvanácti významů:

Beran a 1 dům:

Individuální existence, základní vlastnosti dané individuality.

Býk a druhý dům:

Svoboda konání. V jaké činnosti nechceme být omezováni, pro kterou činnost potřebujeme svobodu.

Blíženci a třetí dům:

Výměna názorů, názorová odlišnost.

Rak a čtvrtý dům:

Skupinová existence

Lev a pátý dům:

Individuální tvořivost, tvořivost, která je vlastní dané individualitě.

Panna a šestý dům:

Svoboda poznávání a názoru.

Váhy a sedmý dům:

Existenční odlišnost, být výjimečný.

Štír a osmý dům:

Skupinová tvorba

Střelec a devátý dům:

Vlastní specifický názor.

Kozoroh a desátý dům:

Existenční svoboda.

Vodnář a jedenáctý dům:

Odlišovat se pomocí činnosti.

Ryby a dvanáctý dům:

Skupinový názor.

Poznámka o skupině:

Chtěl bych zdůraznit ještě něco, co se týká skupiny: Voda je o skupinovém vědomí, je to důležitá součást života, protože každý člověk má potřebu být v rámci nějaké skupiny. Skupina není jenom o tom, že zde sedíme jako pár lidí, kteří zde vytváříme nějakou skupinu, ale je důležité vědět, že skupina je vytvořena tisíci a miliony lidmi, kteří předcházeli naší existenci. Nejenom lidstvo, ale každá jednotlivá lidská osobnost byla vybudována prostřednictvím našich předků. Každý člověk má ve své bytosti zakomponované tisíce a tisíce jiných bytostí, které nám předcházely, a jsou obsaženy v našich buňkách, v našich genech, v naší osobnosti i v našich emocích, a je to víceméně o tom, že když to řeknu obrazně, než došlo k naší inkarnaci, tak jako kdyby ta daná skupina se sešla a měla poradu, že ze svého středu vyberou nějakého jedince, který bude obdařen určitými kvalitami a že tento jedinec se inkarnuje zde na Zemi, a že tento jedinec nebude pracovat pouze na své vlastní spáse, ale pokud ten člověk tu spásu dosáhne, tak on současně spasí všech těch milion lidí, kteří se podíleli na budování této osobnosti, kterou máme k dispozici momentálně my. Každý člověk neřeší jenom svou vlastní spásu, ale musíte chápat, že jste zde představitel a zástupce celé skupiny a celá tato vaše skupina, které vy jste členem a vyslancem, že do nás vložili naději, že tím, pokud se naučíme, co se naučit máme, a pokud dosáhneme, co máme dosáhnout, tak vyřešíme i jejich životy. Ať si někdo nemyslí, že tu je jen sám za sebe, jako za jednotlivce, ale vy tu jste jako vyslanec velké skupiny lidí, kteří jsou nějakým způsobem navázáni na váš život a kteří se podíleli na vývoji této osobnosti, kterou máte k dispozici momentálně pouze ty, avšak pouze zdánlivě. Nikdo tu není sám za sebe. Ale jste tu zosobněním naděje tisíce a milionů bytostí. To je také dobré mít na paměti a brát to v potaz. O skupinové existenci hovoří právě Ryby, Štír a Rak.
